

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 5P/40/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714211919
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2015:5714211919.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudkyňou JUDr. Gabrielou Kyseľovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: M. X., nar. XX.XX.XXXX, maloletý bytom u matky, dieťa rodičov: matky - I. Z. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, XXX XX U., a otca - I. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, XXX XX I., maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Námestovo, v konaní v konaní o návrhu otca o zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, takto

rozhodol:

I. Sú návrh **z a m i e t a .**

II. Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

maloletým dieťaťom a to tak, že tento sa bude realizovať bez prítomnosti matky a aj počas obdobia letných a zimných prázdnin. Svoj návrh odôvodnil tým, že naposledy bol styk upravený v rozsudku o rozvode manželstva. V súčasnosti má syn 9 rokov. S matkou dieťaťa sa nedohodol na stretávaní sa s maloletým, či už v mieste bydliska dieťaťa alebo v mieste bydliska otca vždy za prítomnosti matky.

Matka sa k návrhu vyjadrila podaním z 20.11.2014 a nesúhlasila s rozšírením styku otca s maloletým dieťaťom. Poukázala na to, že maloleté dieťa za posledné dva roky 2013 a 2014 sa odmietlo stretávať s otcom s vyjadrením, že otec o neho nemá záujem a počas posledných stretnutí s ním komunikoval iba minimálne. Navrhovateľ nemal dostatočný záujem o dieťa a nebol ochotný ho navštevovať častejšie.

Otec vo výpovedi doplnil, že žiada, aby súd upravil styk s mal. M. X. tak, že bude sa s ním stretávať od piatka do nedele, každý párný týždeň, počas letných prázdnin posledný júlový týždeň a počas Vianoc v čase od 23.12. - 25.12. príslušného nepárneho kalendárneho roku a v čase od 31.01 do 01.01. párneho kalendárneho roku. Naposledy bol styk upravený v čase, keď dieťa malo 1,5 roka, a preto súhlasil s tým, aby stretnutia prebiehali za prítomnosti matky. Považoval to za vhodné, keďže dieťa bolo malinké. Naposledy dieťa videl pred Vianocami a ešte predtým krátku chvíľu, keď bol v Poľsku nakupovať. Po kontakte s matkou mu bolo oznámené, že nevie, či ho bude dieťa chcieť vidieť. Pri poslednom stretnutí s dieťaťom navštívili viaceré miesta - letisko, múzeum a mal pocit, že dieťa je uvoľnenejšie ako je to vtedy, keď je prítomná matka. Keď je dieťa u starých rodičov, venuje sa mu. Chodili na kúpalisko, na zmrzlinu. Nezaznamenal žiadne známky úzkosti alebo strachu. Nie všetky príležitosti ku stretnutiu využíva a to jednak z dôvodu, že pracuje na 3-zmennej prevádzke a jednak aj z finančného dôvodu, je nákladné cestovať neustále za synom. So synmi, ktoré má z predchádzajúceho manželstva, sa stretáva a nie je s tým problém. V roku 2014 sa stretol s mal. 3 alebo 4-krát na 2 hodiny. Keď s ním telefonuje, má pocit, že jeho matka stojí pri telefóne a hovorí mu, čo má povedať. Pri osobnom stretnutí bola vždy prítomná

matka, stretnutia prebiehali mimo miesta bydliska maloletého, nikdy sa so synom nestretol v dome, kde býva. Preto sa nedá nadviazať bližší kontakt s dieťaťom.

V rámci obdobia poskytnutého mu za účelom nadviazania bližšieho kontaktu s maloletým otec uviedol, že aj napriek jeho snahe, nedošlo k stretnutiam s mal. M.. Snažil sa s ním skontaktovať telefonicky, aby si dieťa povedalo, kedy sa stretnú, resp. za účelom, aby si naplánovali spoločnú aktivitu (lyže, plávanie a pod.). Keď k žiadnemu stretnutiu nedošlo, snažil sa osobne skontaktovať s dieťaťom, osobne ho navštívil, chlapec reagoval spôsobom, že mu povedal, že je zlý, že ho nemá rád a stretnutie s ním odmietol. Pri telefonných kontaktoch kričal do telefónu a to aj vtedy, keď sa mu snažil pri príležitosti menín zagratulovať. Nie je pravdou, že by na chlapca kričal alebo vyvolával hádky. Myslí si, že mal. dieťa je ovplyvnené matkou, pretože cez letné prázdniny bol u starých rodičov, kde on býva a nebol problém. Na Vianoce mu bol zaniest darčeky a tiež nebol problém, mal. nereagoval podráždene. Keď aj po telefonátoch nedošlo k dohode o stretnutí, snažil sa maloletého navštíviť aj za tým účelom, aby sa porozprávali o tom, prečo mu hovorí, že je zlý ocino, ale maloletý ho absolútne odmietal. Má 9 rokov. S mal. telefonoval 3 krát, pričom posledný krát k telefónu ani neprišiel. Prvýkrát mu maloletý do telefónu povedal, že je zlý ocino a viac s ním nekomunikoval, druhýkrát sa pokúsil o osobné stretnutie ale chlapec kričal, aby išiel domov, rozprávali sa len po telefóne a tretíkrát s ním odmietal komunikovať po telefóne odôvodňujúc to tým, že si podal papiere na súd.

Matka vo výpovedi doplnila, že s návrhom nesúhlasí z dôvodu, že už v čase prvej úpravy styku bolo stretnutie upravené za jej prítomnosti, pretože otec vykazoval známky vysokej agresivity nielen voči nej, ale aj voči svojim rodičom, u ktorých žili v spoločnej domácnosti. Požíval alkohol, vyhrážal sa jej zabitím, nadával jej. Obávala sa, aby otec neublížil dieťaťu, ktorý bol od narodenia dieťa - nechceným, úprava styku bola dohodnutá za jej prítomnosti. Poprela, že by dieťa nahovárala proti otcovi. Synovi vysvetlila, že hoci oni s otcom nedokážu fungovať, neznamená to, že on nemôže mať s otcom dobrý vzťah. V roku 2014 otec dieťa navštívil 3-krát v termínoch ako bol upravený styk posledným rozhodnutím. Mal. chodieval aj k starým rodičom, ktorých má rád a pri tej príležitosti má otec veľkú možnosť nadviazať kontakt s dieťaťom. Otec vyvinul len minimálne úsilie, aby si zabezpečil voľno a aby mohol tráviť čas s dieťaťom. Sama musí dieťa nútiť na stretnutia s otcom, pretože mal. M. jej hovorí, že on k otcovi nejde, nemá potrebu ho vidieť a keby pri nich nebola, otec sa s dieťaťom ani nerozpráva. Má pocit, že je ako médium a nadväzuje rozhovor tak, aby mohol komunikovať aj otec so synom. Otcovi prekážky v stretnutí nerobí a to ani vtedy, ak by otec prejavil záujem o stretnutie mimo určený termín z dôvodu, že v určený čas pracoval. Otec nikdy nejavil záujem, skôr vyhrocoval situáciu pri stretnutiach s mal. dieťaťom. Naposledy kontaktoval dieťa 22.12.2014, kedy dieťaťu odovzdal darčeky, odvtedy ich nekontaktoval a nezaujímal sa, či sa mal. darčeky páčili, aké mal vysvedčenie a pod. Na stretnutia otec chodil tak, že cítila z neho, že má niečo vypité ale nebol opitý. Otec svojim správaním, nadávkami pri stretnutiach, ovplyvňuje svoj vzťah k synovi. Po uplynutí obdobia poskytnutého za účelom nadviazania bližšieho citového zblíženia dieťaťa s otcom matka uviedla, že otec sa pokúsil o kontakt vo štvrtok 05.03.2015, kde mu maloletý povedal, že je zlý ocino. Otec aj napriek prísľubu zavolať až dňa 07.03.2015 o 12.30 hod, že je pred domom. Snažila sa pripraviť syna na stretnutie s otcom, ktorý ho však odmietal odôvodňujúc to tým, že otec vo D. na neho nadával. Otec s dieťaťom nemá vytvorený žiaden vzťah. Všetko rieši direktívne, dieťa nepozná, nevie aká je jeho psychika, keďže jej dieťa povedalo, že radšej skočí z okna, akoby mal sám byť s ocinom. Dieťa otca odmieta aj napriek tomu, že sa ho snaží pripraviť na stretnutie. V noci sa budí a aj keď absolvujú vyšetrenia má strach, bojí sa sám spať v izbe. Od rozvodu stretnutia neprebiehali pravidelne. V roku 2007 sa uskutočnilo jedno stretnutie, v roku 2008 žiadne stretnutie a potom boli roky, kedy sa otec s dieťaťom stretol 1 až 2 krát lebo mal novú priateľku. V roku 2014 sa uskutočnili 3 - 4 stretnutia.

Kolízny opatrovník s návrhom nesúhlasil a nenavrhol meniť doterajšiu úpravu styku, nakoľko styk sa ani podľa doterajšej úpravy v plnom rozsahu nerealizoval. Otec bol v minimálnom kontakte s mal. dieťaťom. Odporučil, aby otec s matkou využili pomoc ABC Centra, so sídlom v U., resp. zmenili komunikáciu so sebou, na čo bude adekvátne reagovať aj maloleté dieťa.

Okrem výsluchu účastníkov konania súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín tvoriacich súčasť spisu, osobitne s pripojeným spisom 5C/153/2006 a tiež správou oddelenia

sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, agendy poradensko-psychologických služieb - pracovisko U..

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že návrh otca na rozšírenie úpravy styku o obdobie leštných a zimných prázdnin, vianočných sviatkov a bez prítomnosti matky nie je dôvodný. Bolo zistené, že naposledy bola rozhodnuté o úprave styku otca s maloletým M., nar. XX.XX.XXXX v rámci konania o rozvod manželstva účastníkov a to rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 07.03.2007 sp. zn. 5C/153/2006 tak, že otec bol oprávnený stretávať s dieťaťom každý páry týždeň v sobotu v čase od 9,00 - 12,00 hod s tým, že príde za dieťaťom do miesta jeho bydliska a bude sa stretávať s dieťaťom v prítomnosti matky. V tom čase malo dieťa takmer dva roky. V súčasnosti bude mať maloletý M. 10 rokov. Výsluchmi účastníkov bolo zistené, že doterajšia úprava styku sa nerealizovala pravidelne, ba dokonca boli obdobia, kedy otec o dieťa nejavil záujem. V roku 2014 sa realizovali 3 až 4 stretnutia vždy za prítomnosti matky. V roku 2013 sa uskutočnilo jedno stretnutie. Obaja rodičia zhodne uviedli, že maloleté dieťa otca odmieta, hovorí mu, že je zlý ocino, odmieta ísť k telefónu, resp. nechce sa s otcom osobne stretnúť. Každý z rodičov konanie maloletého dieťaťa odôvodňoval svojim názorom a to matka tým, že otec nemá k dieťaťu vytvorený dostatočný citový vzťah a puto, čo má byť spôsobené jeho agresívnym a direktívnym správaním, naproti tomu otec odôvodňoval správanie svojho syna výrazným ovplyvňovaním zo strany matky. Účastníkmi deklarované správanie sa maloletého dieťaťa bolo zistené aj zo správy referátu poradensko-psychologických služieb, z obsahu ktorého vyplýva, že maloleté dieťa pri pokuse o telefonický kontakt, najskôr nechcelo ísť k telefónu a keď s ním súhlasil, dieťa malo potrebu vyjadriť otcovi svoj názor. Hovorilo o tom, ako sa cítil, keď sa dozvedel, že otec chce upraviť a rozšíriť ich stretávanie prostredníctvom súdu. Otcova reakcia bola dosť ukričaná, nazval syna klamárom a syn sa potom odmietol s ním stretnúť. Dieťa má z toho rozporuplné pocity, dúfal, že bude všetko kľudnejšie, bude mať možnosť otcovi niečo povedať, vyjasnia si veci. Vyjadril sa, že už by sa nechcel s otcom stretnúť. Možno iba vtedy, ak by sa upokojila situácia a prebiehalo by stretnutie podľa doterajších pravidiel. Otec by sa dopredu ohlásil a dohodol si so synom stretnutie, neosočoval by jeho maminu a celkovo by sa správal slušne.

Vychádzajúc prakticky zo zhodného tvrdenia účastníkov konania majú na zreteli aj názor maloletého dieťaťa ale predovšetkým jeho záujmy je súd názoru, že na rozšírenie úpravy styku nie sú splnené podmienky. Maloleté dieťa pod vplyvom úzkostných stavov alebo stavov vyvolávajúcich u neho vnútorného pnutie a nedostatočne vyvinutého citového puta stretnutie s otcom odmieta. Ovplyvňovanie matkou súd nezistil. Medzi otcom a maloletým dieťaťom aj napriek doterajšej úprave styku sa nevyvinul vrúcny a dostatočne silný citový vzťah, v rámci ktorého by dieťa pociťovalo spontánnu radosť, bezprostrednosť a citovú náklonnosť k stretávaniu sa s otcom. K tomu nepochybne prispeli nepravidelné stretnutia a tiež výrazná vrúcna absencia citov navzájom, ktorá sa mohla vyvinúť len pravidelným a pravdivým záujmom o dieťa. Nemožno nespomenúť, že správanie sa maloleté dieťa je aj výrazom komunikačných nezhôd medzi rodičmi, ktoré dieťa podvedome vníma. Súd je preto názoru, že pokiaľ nebol plne a spontánne realizovaný doterajší styk, nemôžu byť splnené predpoklady pre jeho rozšírenie, preto návrh otca zamietol. Pri rozhodovaní súd postupoval podľa § 24-26 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine.

Súdu sa javí za potrebné uviesť, že bude na oboch rodičov, aby maloleté dieťa nechali situáciu vnútorne vstrebať, aby sa s ňou vnútorne a zodpovedajúco veku vyrovnalo, neprehovárať dieťa hoc ja kladne, čo môže u neho vyvolávať skôr opačné pocity a odmietanie, ale zároveň neprerušit' záujem o dieťa a to aj za cenu počiatočného odmietania. Dieťa, keďže bude nastupovať do adolescentného veku si samo bude vytvárať názory a potrebu uspokojovania citových a vývinových potrieb čomu bude zodpovedať aj potreba stretnutia s otcom a vnútornej prínaležitosti k nemu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Žilina.

Podľa § 205 ods. 1, 2 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 223/1995 Z. z. v znení neskorších zmien) a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých,